

1727.

Z Hovoran

Před na - še je pě - kný, hru - bý trá - vník, pě - kný, hru - bý trá - vník ze - le - ný,
ze - le - ný, ze - le - ný, pě - kný trá - vník ze - le - ný.

Před naše je [: pěkný, hrubý trávník, :] zelený, zelený, zelený, pěkný trávník zelený.

červený hřebíčku, sivý holubečku, poranil, poranil, poranil, že tě pořád nezabil?

Na něm leží můj milý syneček, sivý holubeček, červený hřebíček, raněný, raněný, raněný, je raněný.

Ranili mne, má milá děvečko, sivá holubičko, červená růžičko, zlá lidi, zlá lidi, zlá lidi, že mně tebja nepřili.

Ja, kdože tě, můj milý synečku,

1728.

Z Věteřova

Před na - še mo - ste - ček z drobné - ho ka - me -ní na ko - pe - čku, le - ží tam sy - ne - ček
po - rú - ba - ný všecek o dě - ve - čku, o dě - ve - čku.

Před naše mosteček z drobného kamení na kopečku, leží tam syneček, porúbaný všecek [: o děvečku. :]

O, kdo ho porúbal, ten musel byt šohaj obíraný, musel mět pérenka na obě ramenka, na dvě strany.

1729.

Vy - lí - vá se stu - de - ná vo - děn - ka, ská - za - la mně mo - ja fra - je - ren - ka; vy - lí - vá se
do ka - me -ní, tě - žký jest to s mi - ló ro - zló - če - ní.

Vylívá se studená voděnka, skázala mně moja frajerenka,

vylívá se do kamení, těžký jest to s miló rozlóčení.

1730.

Z Hovoran

Ztra - ti - la sem fě - rtu - šek, na - šel mně ho Ma - tú - šek, vrat, Ma - tú - šku,
vrat mi ho, nech ne - cho - dím bez ně - ho.